

Dirigent Zagrosek triomfeert

Muziek

Wagner, Debussy, Boulez

- Lothar Zagrosek weet losjes samengestelde Matinee aan-een te smeden.
- Ovaties na Walküre.

AMSTERDAM De Duitse dirigent Lothar Zagrosek is voor geen kleintje vervaard. Tien jaar lang was hij de muzikale motor achter de toonaangevende opera van Stuttgart, tot vorig jaar. Toch zal hij zijn concert in de Zaterdagmatinee niet licht vergeten. In Amsterdam trad hij aan in een programma dat alleen al op papier voor obstipatie zorgde.

De symfonische delen uit Debussy's *Le martyre de Saint Sébastien*, Boulez' *Le soleil dans eaux* en het eerste bedrijf uit *Die Walküre* van Wagner – zo'n losjes bij elkaar geassocieerde verzameling werken kan alleen uit de koker van Jan Zekveld komen. De invloed van Wagner op Debussy en Boulez en de betekenis van Wagner voor *Le martyre* wordt

er ondubbelzinnig door verduidelijkt. De inmiddels teruggetreden Zekveld, die de artistieke kwaliteit van de Zaterdagmatinee als een terriër bewaakte, vergeleek het maken van een concertprogramma met componeren. Wat hij in het vuur van dit componeren een enkele keer vergat was de uitwerking van zijn werk op het publiek.

Debussy en Boulez voegden zich moeiteloos in handen van Zagrosek. Vooral Boulez' cantate *Le soleil des eaux* (1948) op teksten van René Char (de versie uit 1965) kreeg een indrukwekkende lading. De glasheldere stem van de Amerikaanse sopraan Marisol Montalvo en de musici van het Radio Filharmonisch Orkest lieten het eerste deel *Complainte du lézard amoureux* ontwapenend puur opbloeien. Daarna werkten de draaikolken van koor en orkest in het tweede deel *La sorgue des* te overweldigender.

En vervolgens paste alleen nog stilte. Hier het enerverende eerste bedrijf van *Die Walküre* aan vastplakken is een onmogelijke opgave, zelfs voor een ervaren man als Zagrosek, die eerder dit stuk in Stuttgart op de planken zette. In

Amsterdam stroopte hij zijn mouwen andermaal op en liet het koper stevig schetteren. Bij het incestueuze liefdespaar Siegmund (Lars Cleveman) en Sieglinde (Martina Serafin) had de vrouw de broek aan. Dat is geen schande. De Zweedse tenor Cleveman pareerde haar machtige geluid met een zorgvuldig stemgebruik en een rijpe muzikale visie. *'Wälse, Wälse, wo ist dein Schwert'* kreeg in zijn breed uitgezongen versie theatrale allure. Naast het paar bulderde de Koreaanse bas Attila Jun de frustratie van de bedrogen echtgenoot Hunding groots de zaal in.

Het publiek maakte na afloop de indruk dat het speciaal voor *Die Walküre* was gekomen. Juichend werden de solisten onthaald, meer nog dan na *Le soleil des eaux*. Alle lof voor Lothar Zagrosek, die van een onmogelijke opdracht een zegetocht maakte.

Bela Luttmer

Zaterdagmatinee: werken van Wagner, Debussy, Boulez. Radio Filharmonisch Orkest, Groot Omroepkoor, solisten o.l.v. Lothar Zagrosek. Amsterdam, Concertgebouw, 13/1. Radio 4: 16/1.